

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres

relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Et hundrede år med 'vise og skønne'

Sylvia Olden Lee –

'Thi skønhed lever sammen med venlighed'.

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,**

30. juni, 2017

Vært Matthew Ogden: Vi har et meget dramatisk billede, der venter os forude, og vi står nu ved åbningen at det, der vil vise sig at blive en meget dramatisk juli måned. Vi er nu præcis syv dage fra G20-topmødet, der finder sted i Hamborg, Tyskland. Selv om indholdet af topmødet sandsynligvis ikke bliver bemærkelsesværdigt i sig selv, så er dette en ekstraordinær mulighed. Det bliver første gang, at præsident Donald Trump fra USA vi få mulighed for at have et bilateralt, regulært, ansigt-til-ansigt møde med præsident Vladimir Putin fra Rusland. Der har i løbet af den seneste uge, tre uger, fire uger, været forsøg på at køre dette potentielle topmøde af sporet og gøre det mislykket selv inden det løber af stablen. Vi må i de næste syv dage holde nøje øje med ethvert forsøg på at sprænge dette i luften eller sprænge muligheden for den rolige og klare, rationelle relation, som præsident Trump og præsident Putin kunne få ved et regulært møde.

Vi har set en række provokationer i Syrien, først og fremmest. Vi så et syrisk fly, der blev skudt ned; vi så et amerikansk militærfly, der chikanerede [den russiske forsvarsminister] Shoigus fly. Og i de seneste dage har vi set forsøget på at sætte en fælde for præsident Trump til endnu en direkte konfrontation med Syrien – og, gennem forlængelse, med Rusland – over såkaldte »kemiske våben«, de angivelige kemiske våben. Dette forsøg døde i fødslen, og der er mange faktorer i dette, vi sikkert ikke kender alle detaljerne omkring. Vi ved, at der finder en intens kamp sted om politikken bag scenerne i Det Hvide Hus. Vi så dette udspilles i forskellige offentlige former; vi så også udgivelsen af denne meget vigtige artikel af reporter Seymour Hersh, der beviste, at disse beskyldninger om kemiske våben i den tidligere hændelse, hvor Trump-administrationen bøjede sig og angreb den syriske flybase, var falske, og blot var operationer 'under falsk flag'.

Og igen, dette er alle faktorer, der er i overensstemmelse med

dette forsøg på at køre dette mulige topmøde mellem Putin og Trump af sporet. Men alt peger nu på, at det kører på skinner og kunne vise sig at blive et meget vigtigt møde med det formål at stabilisere og normalisere relationerne mellem USA og Rusland. Vi ser, at 'narrativen' er begyndt at flosse i kanterne og faktisk er ved at trevle helt op omkring historien med det såkaldte »Russia-gate«. Vi ser nu meget offentlige og fremtrædende tilbagetrækninger, som CNN blev tvunget til at foretage, og vi har set den seneste fra *New York Times*. Denne medie-narrativ begynder nu at gå i opløsning i kanterne, og det amerikanske folk begynder at gennemskue det. Vi har set forskellige Demokrater i Huset og Senatet sige til det Demokratiske Partis lederskab, vi kan ikke blive ved med at gå ud i valgkredsene og sige »Trump, Trump, Trump; Putin, Putin, Putin. Det hele handler om russerne, der hacker valgene. Vore vælgere er ikke interesseret i denne narrativ. Det, de er interesseret i, er økonomiens kollaps og perspektiverne for beskæftigelse. Hvordan skal vi overvinde krisen med narkotikaafhængighed? Og, meget reelt, USA's kollapsende infrastruktur?«

Vi vil gå lidt i dybden med dette spørgsmål, men lad mig blot bemærke, at den anden, vigtige mulighed, som vi kunne få at se på G20-mødet, er en opfølgning af topmødet mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping. Vi ved, at en meget vigtig relation blev skabt mellem Trump og Xi på Mar-a-Lago-topmødet for nogle ganske få måneder siden, da præsident Xi kom til USA. Men flere dramatiske begivenheder er indtruffet siden da; først og fremmest, Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, hvor præsident Trump traf den meget kloge beslutning at sende en repræsentant på højt niveau – Matt Pottinger. Dette har nu etableret den mulighed, hvor der finder en meget seriøs diskussion sted på meget højt niveau omkring USA's formelle tilslutning til Silkevejens udviklingsprojekter – Ét Bælte, én Vej-initiativet; og omkring at bringe Kina ind til at assistere med genopbygningen af infrastrukturen her i USA. Der er flere udviklinger, som vi dækkede detaljeret i sidste

uge, men den vigtigste af disse var et regulært møde mellem rådgiver Yang og præsident Trump, der fandt sted i Det hvide hus; hvor præsident Trump – iflg. rapporter fra *Xinhua* – sagde »Ja, vi er meget interesseret i at deltage i en fælles relation med Kina for at bygge Bælte & Vej«. Dernæst var der flere satellitbegivenheder, der fandt sted omkring dette, og som diskuterede detaljerne i, hvad det ville betyde at få en sådan form for fælles samarbejde omkring udvikling både udenlands og herhjemme.

Denne diskussion om USA's tilslutning til den Nye Silkevej kunne ikke være mere presserende nødvendig. Infrastrukturen internt i USA befinder sig nu ved et punkt, hvor den totalt er ved at disintegrere. Vi har netop haft nyheder fra New York City, som vi har dækket, om, at der har været den ene afsporing efter den anden togbrand, den ene krise i undergrundsbanen og forsinkelser efter den anden i New York City. Det leder alt sammen til det, der bliver kaldt »Helvedessommeren«. Vi har en overskrift her, som jeg viser på skærmen; dette er fra *New York Times*.

»Guvernør Cuomo erklærer New York Citys undergrundsbane i nødtilstand«.

Guvernør Cuomo har erklæret, at, efter den seneste togafsporing, der skete i onsdags – og som er en temmelig skræmmende oplevelse for alle involverede – med tog, der brændte og forsinkelser, der forstyrrede dusinvis af New York-indbyggeres dagligliv. Dette er blot en af mange i rækken af farlige og ødelæggende katastrofer, der er indtruffet i dette 100 år gamle undergrundssystem i New York. Det, som guvernør Cuomo nu har gjort, er at erklære New York City i en nødtilstand for så vidt angår Metropolitan Transportation Authority [MTA]. Han har givet MTA-formand Joe Lhota 30 dage til at fremlægge en komplet plan for reorganisering. Han har sagt, at staten New York vil bevilge yderligere \$1 mia. i midler til MTA's hovedplan.

Her er et citat fra guvernør Cuomo, som jeg viser her på skærmen, så I kan se, hvad han sagde om denne nødtilstand.

»Forsinkelserne driver New Yorkere til vanvid«, sagde han. »De er rasende over manglen på kommunikation, pålidelighed og nu ulykker. For kun tre dage siden var der bogstavelig talt et tog, der kørte af sporet. Det er en perfekt metafor for hele det dysfunktionelle system. I dag vil staten New York sende penge efter sine ord.«

Det er altså et citat fra guvernør Cuomo i New York.

Så jo, infrastrukturen ikke alene i New York City, men i hele USA er i en nødtilstand. Vi har brug for en nødplan for at udbedre og genopbygge vores eksisterende infrastruktur; meget af den er et halvt, hvis ikke et helt århundrede gammel og er ude over sin naturlige levetid. Men herudover, og meget eftertrykkeligt, kan vi ikke blot have en fremgangsmåde, hvor vi flikker kanterne sammen og kommer plastre på et system, der er i forfald og blev bygget i det foregående århundrede. Vi må også fuldstændig gentænke og danne os nye begreber om, hvordan en fremtidsorienteret, 50-100 årig vision for USA skal være. En vision med et USA, der er integreret i den nye, globale platform med den Nye Silkevej; med Bælte & Vej-initiativet, der er i færd med at forandre plantens fremtræden, mens vi taler.

Som sagt, så handler det ikke om at flikke ting sammen i kanterne og fikse den eksisterende infrastruktur. Det, vi har brug for, er en helhedsvision, en national vision, ikke kun for nutiden, men forlænget 50-100 år ud i fremtiden, og som vil bestemme de nødvendige delelementer, som vi bygger, for at komme derfra og dertil, for at opnå denne vision om en fremtidig platform i USA. Jeg kan godt lide det billede, som kineserne har talt om i Afrika; ideen om at bygge et helt nyt kontinent. Det, kineserne har været i stand til at præstere i Afrika på nogle ganske få år, er forbløffende mht. et økonomisk mirakel, som de bibringer dette kontinent; men det

er præcis en sådan fremgangsmåde, som vi har brug for, for kontinental-USA og for hele den vestlige halvkugle – Nord- og Sydamerika tilsammen. En komplet vision for, hvad en kontinental infrastrukturplatform må være, integreret i denne Ét Bælte, én Vej; det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej. Og en af hjørnestenene ville være at bygge jernbaneforbindelsen over Beringstrædet, der ville forbinde de to, store, kontinentale landmasser på planeten på en måde, der i geologisk historie aldrig før er sket.

Men, hvordan skal vi gøre det? Dette kan tydeligvis ikke ske ved hjælp af økonomisk frimarkedstankegang. Man må have en vision, der dirigeres fra toppen og ned centralt, af den nationale regering; der blev skabt som en Forfatningsmæssig Føderal Republik af Alexander Hamilton til dette formål. Man må sige, hvilke er de nødvendige projekter? For Alexander Hamilton var det havneprojekter, veje, at åbne op for det indre af kontinentet; at bringe vareproduktion ind i det, der før blot havde været en tidligere landbrugskoloni på det tidspunkt. Men Alexander Hamiltons vision nødvendiggjorde dernæst skabelsen af de nødvendige, statslige finansinstrumenter – den Første Nationalbank – for at bringe denne vision til virkeliggørelse.

Det er sådan, kineserne har diskuteret, hvordan de har bygget den Nye Silkevej. Xi Jinping fremlagde sin vision i 2013, under en tale i Astana, Kasakhstan; og han har nu på fire korte år været i stand til at gøre denne vision til virkelighed. Som han sagde, »fra tanke til handling«. De har nu erklæret, at kineserne har til hensigt om tre år at fjerne fattigdom fuldstændigt fra Kina, og det er en bedrift, vi kan tro på, de vil opnå; som det er blevet demonstreret af det økonomiske mirakel, der hidtil er kommet fra Kina. Men dette er essensen i Henry Clays [udenrigsminister 1824-29 under præsident John Quincy Adams] og Abraham Lincolns Amerikanske System. Dette er, hvad programmet for USA's præsidentskab bør være.

(Her følger udskrift på engelsk af resten af webcastet)

We have a very fascinating report just incidentally, that there is continuing to be discussion around this idea of the American System; even coming from Republican circles inside Washington. Representatives of {Executive Intelligence Review} attended a briefing in Capitol Hill just a few days ago, that was sponsored by the American Opportunity Foundation and the American Public Transit Association. This drew some leading Republicans from the levels of Federal and state government, who are strongly in support of the idea of large public financing of transportation infrastructure. This might not seem to fit the Republican profile, but if you go back to the original Republican Party platform that President Trump cited from McKinley in the end of the 19th Century, the idea of the American System was written directly into the Republican Party platform. Abraham Lincoln, after all, was a strong advocate of the American System and was the founding President of the Republican Party. In fact,

two speakers at that event, surprisingly former Virginia Governor

Jim Gilmore and then the former Connecticut Department of Transportation Commissioner Emil Frankel, both referenced by name, explicitly, the "American System of Henry Clay." So, I would not discount the fact that the ideas that the LaRouche Movement have been championing along this front for years if not

decades, are becoming very pervasive in policymaking circles in

the United States. Not only in the Republican Party, but in the

Democratic Party, too.

But it's our job to consolidate and to pull this together into a national leadership cadre who understand not just in words, but in principle, the concept which underlies Lyndon LaRouche's Four Economic Laws. If you start with Glass-Steagall

and return the banking system to what it was originally to be as

a commercial banking system which is able to guarantee credit for

small businesses and for projects of development which have knowable rates of return, instead of this kind of Wall Street, Las Vegas-type casino gambling which has been predominant on

Wall

Street for the last 17-18 years since the repeal of Glass-Steagall; that's the necessary open door that we then create the possibility to build the Third National Bank or an equivalent of such. And to direct large flows of direct Federal, public credit into infrastructure not just of the 20th Century variety, but infrastructure projects which have yet to be conceived of. The infrastructure of the future; or as Mr. LaRouche identifies it in his Four Economic Laws, the platform for creating a higher state of existence for the human economic system.

So, this is the critical element, and I cannot say enough how important it is to understand that we're now at the point where the United States integrating itself into this New Paradigm is a very real concept. This is something which could happen in a very substantial way. We have a countdown now of seven days until the possibility for a sit-down meeting between President Trump and President Xi, where they can discuss this in much more detail; and the very strategically important meeting that will

occur between President Trump and President Putin, despite all attempts to derail, undermine, and sabotage this potential relationship.

Here in the United States, I think we just have to take a moment to recognize the leadership significance of what has been

provided on the street level by LaRouche movement and LaRouche PAC activists across the country; but most importantly, as we've

seen recently, in New York City. We've had several on the ground

reports that we've shared with you via the LaRouche PAC Facebook

page and the LaRouche PAC website. We've had some very important

insights that the American people are at the point that if you present this kind of optimistic vision of what could possibly be

achieved if we were to overcome this geopolitics and the attempted coup against the sitting President of the United States, it's a very optimistic kind of picture. Americans are ready to participate in that.

The other element of this though, is that there is a certain element of optimism which has been able to cut through the pessimism and cynicism that have pervaded the American people

for

the last 16 years. If you look at the two terms of George W Bush

followed by the two terms of Barack Obama, the American people have become so demoralized and beaten down, and become so

acclimated to the idea that America's role in the world is to

spread perpetual war; and the Federal government's role

domestically is to bail out speculators on Wall Street. But when

they see that someone's willing to take this establishment on,

the American people have now begun to break out of their shells.

There are many elements of that.

As we've cited in recent days on the LaRouche PAC website,

there is a line to be remembered from the famous essay by the

19th Century English poet, Percy Bysshe Shelley, in his essay "In

Defence of Poetry," where he talks about a time in which people

are able to absorb and communicate much more profound and much

more impassioned ideas about the future state of man and man's

relationship to the Universe. This was an insight that Percy

Shelley had as a poet; but as he said, "the poets are the

unacknowledged legislators of the world."

Now, in a very, very special event that occurred yesterday, just last night, that I had the great honor and pleasure of attending, in New York City at the historic Carnegie Hall, there

was a great poet and artist, who was honored on her 100th birthday: This was Sylvia Olden Lee, who was born on this date,

June 29th – yesterday – one hundred years ago, in 1917. She would have been 100 years of age last night. And a tribute to her memory and to perpetuating her living legacy, was sponsored

by the Foundation for the Revival of Classical Culture, at Carnegie Hall in New York City, to an absolutely packed audience,

and an audience which was impassioned in their involvement in the

memory and celebration of the legacy of this incredible woman.

Now, this tribute concert, which was called “Tribute to Sylvia Olden Lee, Master Musician and Teacher” comprised of arias

that were sung by leading students of Sylvia Olden Lee from across the United States who are now leading operatic singers, people who had been touched by her and had learned from her and

who had lived alongside of her, they sang Verdi arias,

Donizetti

arias; they sang art songs by Johannes Brahms, by Franz Schubert,

but they also sang the Spirituals, the African American

Spirituals which were so much a legacy of this woman: Sylvia

Olden Lee, who was the first African American vocal coach to be

hired by the Metropolitan Opera. And she created the opportunity

for Marian Anderson to break the color barrier and become the first Black woman singer to take the stage at the Metropolitan Opera, with so many others to follow behind her.

Also was presented choral selections of Spirituals, of these arrangements of {Lift Every Voice and Sing}, of {Lord, I Don't Feel No Ways Tired}, {Go Down Moses}, {Soon I Will Be Done}; but

also the {Ave Verum Corpus} by Wolfgang Amadeus Mozart, and the

Hallelujah chorus from Beethoven's {Christ on the Mount of Olives}.

So this was an absolutely stunning musical event, but it was also an event which testifies to the immortality of the human soul. Because I think, as everyone who was present at this tribute concert can tell you, Sylvia Olden Lee was not just

remembered at this concert; she was not just remembered by those

in the room, but she was physically and spiritually present to those who were gathered in that room in her honor. She {was} there, in person, in a very real way.

Now, along with these beautiful musical tributes that were sung and presented by all the various musicians that were involved, there were also an astounding number of written and spoken tributes that were presented in her honor. Sylvia Olden Lee's daughter, Eve, spoke in person at Carnegie Hall. Her former

husband, Everett Lee, spoke via video; and there was even a video

that was played of Sylvia Olden Lee herself speaking at a Schiller Institute conference in 1994, in which she spoke about

the relationship that she had to the legendary Roland Hayes who

was a close friend of Sylvia's father.

[<https://www.youtube.com/watch?v=S2pItZ0jIe4>]

There were also written greetings from Jessye Norman who is a world renowned opera singer; Willis Charles Patterson, a bass-baritone; George Shirley, also a world renowned opera singer; Eugene Simpson, a renowned conductor and music arranger;

Everett Lee III who is the son of Sylvia Olden Lee; Bobby McFerrin, who is the godson of Sylvia Olden Lee and the son of the famous Robert McFerrin, one of the renowned 20th century African American opera singers. Bobby McFerrin himself is a renowned jazz vocalist here in the United States. A variety of

others: William Ray, Marti Newland from Oberlin; also Jesse Hamilton, a New York state senator; Blanche Cook, distinguished

professor of history at John Jay College; Gail Robinson, soprano;

Marian Dora Howe Taylor, and many others. Also there was a greeting from the Honorable Minister Louis Farrakhan.

And present at the event, was the biographer of Sylvia Olden Lee, Elizabeth Nash, who worked so closely with Sylvia to draft

her memoirs, which appropriately were published under the title

{Who Is Sylvia?}, a reference to a famous English-language

Schubert Lied, based on text from William Shakespeare. That song

was also presented at the beginning of the second half of this extraordinary, historic concert.

The shocking thing that occurred for the audience, was in the beginning of the second half, a representative of Mayor

Bill

De Blasio's office came out onstage, and declared that an official proclamation had been issued by the Mayor of New York City, declaring that June 29th, 2017 was "Sylvia Olden Lee Day."

And I'd like to put on the screen the text of this proclamation

from Mayor De Blasio. It reads as follows:

"Office of the Mayor, City of New York

"Proclamation:

"{{Whereas:}} The creative energy that defines the five boroughs has long

inspired people from across the world, and generations of diverse

artists and musicians have flocked to our city and shaped our cultural landscape. As a trailblazing African American vocalist,

pianist, and music educator, the late Sylvia Olden Lee is among

this group of influential performers who advanced the music scene

in the five boroughs and beyond. Tonight, on what would have been

Lee's 100th birthday, New Yorkers and performing artists of all

backgrounds will celebrate her life and legacy during a concert

at Carnegie Hall, hosted by the Foundation for the Revival of Classical Culture, the Schiller Institute, and Harlem Opera Theater.

“`{{Whereas:}}` Born in 1917, Sylvia Olden Lee was raised in Mississippi by

parents who were gifted musicians, and she began learning piano

at age five. Equipped with immense natural talent, she went on to

study piano at Howard University and at age 16 she was invited to

perform at the White House for Franklin Delano Roosevelt’s

inauguration. Lee also excelled as a vocalist and she possessed a

deep knowledge of African American spirituals. In 1954, Lee

became the first African American professional hired by New

York’s Metropolitan Opera, where she worked for many years as a

vocal coach and played a key role in coordinating the

groundbreaking debut of Marian Anderson at the Met. During her

long and successful professional career, Lee accompanied and

coached singers throughout the United States and Europe, and she

worked with many internationally-acclaimed artists, among them Paul Robeson, Jessye Norman, Kathleen Battle and Robert McFerrin.

“{{Whereas:}} As a dedicated vocal coach and a passionate music educator,

Lee was a mentor to generations of young artists, and her legacy

continues to inspire emerging and established musicians in the five boroughs and beyond. Through her hard work, enthusiasm, phenomenal talent and encyclopedic knowledge of spirituals and classical music, Lee made tremendous contributions to the world

of music, and as a pioneering African American artist, she fostered diversity in the cultural sector, paving the way for others. As you gather tonight to enjoy an evening of performances

in Sylvia Olden Lee’s honor, Chirlane and I are pleased to join

in paying tribute to an outstanding artist who shaped the history

of music in New York and around the world.

“{{Now therefore,}} I, Bill De Blasio, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim Thursday, June 29th, 2017 in the City of New York as: {{Sylvia Olden Lee Day}}”

So this was an incredible tribute and celebration of Sylvia

Olden Lee Day in the City of New York. This commemorative program went out to everybody who was present, with this beautiful picture of Mrs. Lee on the front of the program. And on the back it said, "Lift Every Voice and Sing" which was appropriate for the concluding piece of this concert, which was a wonderful and rousing arrangement of that national song of freedom, {Lift Every Voice and Sing}, which was arranged and conducted by the famous Roland Carter. And as soon as the music began, the audience on its feet, singing along.

Now, Lynn Yen, who is the executive director of the Foundation for the Revival of Classical Culture, invited everybody present to join the Schiller Institute Community Chorus and to become part of a growing movement for the revival of Classical culture in New York City and beyond, setting as a goal, one year from today, that that community chorus should have 1,500 members. And I think many members of the audience were so inspired by that concert that they were very eager to join such an extraordinary chorus.

The combined choruses of the Harlem Opera Theater and the Schiller Institute Chorus comprised a chorus of hundreds on the stage of Carnegie Hall last night.

Now, one more greeting that was written and included in this commemorative program, was from Helga Zepp-LaRouche, herself, who

is the founder and director of the Schiller Institute. And I'd

like to put in the screen the tribute to Sylvia Olden Lee from Helga Zepp-LaRouche. She said:

"Sylvia Olden Lee was one of those absolutely outstanding artists, who are capable of crystallizing for her many pupils and

the people she inspired, the essence of a piece of music, the true idea, only accessible to those individuals, who can read the

intention of the poet and the composer. She implanted in many minds throughout her life the knowledge in her students, how the

artists, the singer, the instrumentalists steps modestly behind

the composition, but at the same time adds his or her ennobled individuality to the performance, to make it both unique and absolutely truthful.

“In doing that, she was always playful, polemical, full of humor, profound, loving and with a disarming openness, and by representing all of these characteristics, she would liberate her

students, as well as the audience out of their normal un-elevated

condition to the higher plane of true art. She was able, like only a few, to let those around her participate directly in the

creative process, in the diligent work of the kind of perfection

it takes, to actually produce art, and not just nice sounds.

“The afternoons and evenings she would participate in

{Musikabende} or coaching sessions in our place in Virginia,

together with William Warfield, Robert McFerrin, and numerous

other Classical artists, belong to the fondest memories for my

husband, Lyndon LaRouche, and myself. Sylvia and Bill [Warfield]

were for many years on the board of the Schiller Institute and

added an invaluable treasure to its work. In thinking about

Sylvia, one suddenly wishes she would be still there, since what

she taught is so very needed for our humanity. – Helga

Zepp-LaRouche, Founder, Schiller Institute”

Now, I think that spirit was infused in the entirety of the

performers and the audience that was present, and many of them are gathering again, as we speak today, in New York City at the

Lincoln Center for a follow-up symposium, again sponsored by the

Foundation for the Revival of Classical Culture, which is the conclusion of this two-day tribute to Sylvia Lee, which is

called, "The Aesthetical Education of Humanity through Music,"

and is involving a discussion among many of those performed last

night, and who were teachers and who were touched by Sylvia Olden

Lee; including a presentation on the necessity for a return to the so-called "Verdi tuning": This is the A=432 tuning which was

mandated by the great operatic composer Giuseppe Verdi; and a

return to the idea of a discussion for a proposed, new National

Conservatory of Music.

Now, what I'd like to show you, just inclusion for today's

broadcast, to give you a little bit of a taste of the

extraordinary character of Mrs. Sylvia Olden Lee, as we celebrate

her 100th birthday, is this small video excerpt from the

conclusion of a speech that she delivered at a conference of

the

Schiller Institute in February 1994:

“I know from the fact that you’re here, your presence attests to the fact that you believe in justice and one world. I

hope you keep persevering and going into the far corners of this

globe, selling it to other people, because {we are one family}.

We all belong to {one God}, no matter what you call Him. And as

such, we should keep in touch with each other, through Classics

{and folk music}. [applause]”

So I think that’s a beautiful rallying call for all who are believers in justice, as she said “one world,” a cooperation among humanity, that we all send this message, sell this message

to the ends of the Earth and that we work tirelessly, to achieve

that beautiful vision, and to remain in touch with each other through music and art, the Classics and the folk songs alike.

So again, this was a beautiful event. All of those who had the opportunity to attend, I’m sure, will remember this for the

rest of their lives, and will be inspired to follow in the footsteps of such a beautiful and inspiring teacher.

As I said in the beginning of our broadcast, we are now in the eve of the beginning of the month of July, I think we can expect some very important opportunities, as things continue to

develop, as we look ahead to the July 7-8, one week from today,

summit – the G20, but the important bilateral meetings that will

occur on the sidelines, between President Trump and President Xi,

and President Trump and President Putin.

So we continue our work here in the United States for the

U.S. to join the New Silk Road, and it couldn't be any more

urgent than it is right now: Thank you very much for joining me

here today, and please stay tuned to larouchepac.com, as we bring

you more updates, in the continuation of our campaign here in the

United States.

Be sure to visit larouchepac.com, subscribe to YouTube

channel, and please become a regular member of the LaRouche PAC,

by joining our email list and by signing up on the Action Center

at larouchepac.com. Stay tuned, and we'll see you again.

Nye omstændigheder, og hvad de kræver

Leder fra LaRouche PAC, 29. juni, 2017 – Verdenshistoriens nye fase, der formelt blev indviet, da Bælte & Vej topmødet blev afholdt den 14.-15. maj i Beijing med deltagelse af Helga Zepp-LaRouche, fortsætter med at vælte den gamle imperieorden og åbne vejen for, at verden kan gå ind i det Nye Paradigme, som LaRouche-parret har kæmpet for i årtier. Disse fuldstændigt nye omstændigheder kræver nu af hver enkelt af os, at vi skarpt opgraderer graden af vores generelle vurdering, vores engagement og vores lederskab, for at imødegå de kommende timers og dages kvalitativt nye udfordringer.

I dag samles, sammen med hundreder af andre, LaRouches Manhattan-projekt for at hylde den udødelige lærer i klassisk musik, Sylvia Olden Lee. Men den selvsamme dag erklærede New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, at New Yorks transportsystem var i nødtilstand. Hvem kan stadig være i tvivl om, at de løsninger, som Lyndon LaRouche så indtrængende har krævet, behøves omgående – baseret på et massivt program for statskredit, som foreskrevet i LaRouches »Fire Love«?

Til trods for, at Gruppen af 20-topmødet i sig selv – planlagt til 7-8. juli i Hamborg – tilsyneladende er dømt til irrelevans pga. den tyske kansler Merkels tåbelighed, så er der ikke desto mindre planlagt mange flere, vigtigere, bilaterale og trilaterale møder omkring og i mellemrummene af

G20-mødet. Det vigtigste af disse møder er sandsynligvis mødet mellem præsidenterne Trump og Putin, et møde, som både vi og præsident Trump – og sandsynligvis også præsident Putin – havde håbet at holde meget tidligere. Alt omkring dette Trump-Putin-møde er blevet et spørgsmål om nærkamp med dem, der for enhver pris ønsker at forhindre enhver forståelse med Rusland. I betragtning af, at, fra nu af at regne, vil der blive et møde af en eller anden art mellem de to præsidenter i Hamborg, florerede officielle erklæringer om, hvilken form for møde, det bliver, frem og tilbage i løbet af dagen. Senest forlyder det fra Trumps økonomiske chefrådgiver Gary Cohn, at Det Hvide Hus forventede, at mødet ville blive et formelt, bilateralt møde, snarere end en uformel »trukket til side«-samtale.

På en anden front i den samme krig fortsatte præsident Trump frem i sporet af sin afvisning den 1. juni af Paris-klimaaf-talen og sagde til et møde i Energiministeriet her til eftermiddag, at, »I dag annoncerer jeg stolt seks helt nye initiativer til at fremdrive denne nye æra med amerikansk energidominans. For det første vil vi begynde at genoplive og udvide vores kernekraftsektor – som jeg er meget glad for – der producerer ren, bæredygtig energi, fri for udledning. En total gennemgang af USA's politik for kernekraft vil hjælpe os til at finde nye måder til at revitalisere denne afgørende energikilde. Jeg ved, at du er meget entusiastisk for det, Rick. [Energiminister Rick Perry.]«

For at slutte denne rapport i en helt anden dimension – konsulenter fra McKinsey har netop udgivet en banebrydende undersøgelse om Kinas økonomiske engagement i Afrika. McKinsey skønner, at omkring 10.000 kinesiske firmaer er aktive i Afrika – med omkring 90 % af dem, der er privatejede – og af hvilke de undersøgte omkring 1.000 i otte lande. De bemærker, at, siden år 2000, er Kina skudt frem fra at være en lille investor i Afrika og til at blive langt den største, økonomiske partner i kontinentet. Næsten en tredjedel af de kinesiske firmaer i Afrika er involveret i varefremstilling,

en fjerdedel i tjenesteydelser, omkring tyve procent i handel og tyve procent i ejendomme og byggeri. Tolv procent af afrikansk industriproduktion – til en værdi af omkring en halv billion dollar – varetages af kinesiske firmaer. Kinesiske firmaer tegner sig for næsten halvdelen af Afrikas internationale kontrakter inden for byggesektoren. Fireoghalvfjerds procent af de kinesiske firmaer i Afrika sagde, de var optimistiske omkring fremtiden dér, og de fleste har foretaget investeringer, der repræsenterer et langsigtet engagement over for Afrika snarere end handelsaktiviteter og aktiviteter på kontrakt.

I de kinesiske selskaber, der var med i undersøgelsen, var 89 procent af de ansatte afrikanske og kom op på næsten 300.000 jobs for afrikanske arbejdere. Opskrevet til de skønsmæssigt i alt 10.000 kinesiske firmaer i Afrika betyder dette, at kinesiskejede foretagender har flere millioner afrikanske arbejdere. Næsten to tredjedele af kinesiske arbejdsgivere tilbyder en eller anden form for faglært uddannelse. Inden for bygge- og varefremstillingssektoren tilbyder halvdelen af firmaerne lærlingeuddannelser.

Halvdelen af firmaerne havde introduceret et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse til det lokale marked, og en tredjedel havde introduceret ny teknologi. I nogle tilfælde havde kinesiske firmaer sænket prisen for eksisterende produkter og tjenesteydelser med så meget som 40 procent, gennem forbedret teknologi og storproduktion med lavere omkostninger.

Under »områder for signifikant forbedring« siger McKinsey, at værdimæssigt kun 47 procent af de kinesiske firmaers indkøb skete fra lokale, afrikanske firmaer. Et andet »område for forbedring« er, at kun 44 procent af de lokale administratorer i de kinesiske selskaber var afrikanske, selv om nogle firmaer havde drevet deres ansættelser på administratorniveau op over 80 procent.

Det er da 'noget nyt under Solen', er det ikke?

Foto: Helga Zepp-LaRouche var gæst på CCTV's 'Dialog med Yang Rui' under sit besøg til Bælte & Vej Topmødet i Beijing, Kina, 14.-15. maj, 2017. (EIR-foto).

Tyskere byder et møde mellem Trump og Putin velkommen

29. juni, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der talte under en fælles pressekonference i går med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Krasnodar, hvor de begge deltog i en tysk-russisk konference for partnerskaber mellem søsterbyer, sagde, at Tyskland ville byde et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump på sidelinjerne af G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg velkommen, og at han håbede, de to ledere også ville diskutere krigen i Syrien. Han sagde, det var vigtigt at forhindre en »gentaget« anvendelse af kemiske våben dér.

Gabriel holdt imidlertid fast ved propagandaen om, at den syriske præsident Bashar al-Assad har skylden for det angivelige kemiske angreb i Khan Sheikhoun i begyndelsen af april:

»Vi er ikke i tvivl om, at det syriske regime udførte dette kemiske angreb, og det er ikke første gang ... Vi anser ham for at være en krigsforbryder ... Alle parter, der har indflydelse i området, må simpelt hen udøve denne indflydelse over krigsparterne og sikre, at kemiske våben ikke igen tages i brug.«

Med en bekræftelse af, at Berlin støtter fredsprocessen i Syrien, tilføjede Gabriel:

»Med hensyn til Syrien skal det siges, at Astana-processen har været med til at reducere militære aktiviteter i Syrien, og vi er taknemlige over for dem, der indledte denne proces. Vi er også taknemlige over for Rusland for dets konstruktive holdning i dette spørgsmål.«

Med hensyn til de bilaterale relationer mellem Tyskland og Rusland erklærede Gabriel:

»Vore relationer er specielle, og vi bør påskønne dem. Vi har en skat i vore hænder, og vi har ansvaret for at passe på den og ikke miste den. Vi ønsker at åbne nye, positive kapitler i vore relationer.«

Med fokus på »betydningen af regionale bånd«, sagde Gabriel:

»Jo, vi har uoverensstemmelser over Ukraine og Syrien, men regionale bånd er meget vigtige. Under de aktuelle omstændigheder bør vi ikke afvise civile relationer, eftersom det kun er gennem dialog, at man kan opbygge tillid. Hvis vi har gensidig forståelse og åbenhed, så kan vi gå fremefter ...«

Foto: Ruslands præsident Putin (venstre) mødte Tysklands udenrigsminister Gabriel i Moskva, den 29. juni, 2017.

**Trump topmøde med Putin og Xi
Jinping
ved G20.
Vil han gå med i deres**

strategiske partnerskab?

POLITISK ORIENTERING 29.

juni, 2017

v/ Tom Gillesberg:

se også anden del:

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/trump-topmode-med-putin-og-xi-jin-ping-ved-g20-vil-han-ga-med-i-deres-strategiske-partnerskab

Toms indledning: En hyldest til Sylvia Olden Lee.

Plakat for hyldestkoncerten for Sylvia Olde Lee i Carnegie Hall, hvor også Schiller Instituttets kor optræder.

»God Aften, og Velkommen til denne meget historiske dag. Jeg tænker ikke bare på vores begivenheder her i København i aften, men jeg tænker også på det, der løber af stablen om seks en halv time ovre i New York City, hvor der vil være en koncert til minde om Sylvia Olden Lee (1917-2004), som var en meget stor personlighed i amerikansk kulturliv. Hun var 'halvt sort', hvis man kan sige det sådan, selv om hun så 'hvid' ud; men hun insisterede på, at netop hendes sorte rødder var ekstremt vigtige, fordi hun kom ud af en familie, hvor – jeg tror, det var hendes mor, der var en meget stor operasanger, men som blev nægtet at synge som operasanger ved Metropolitan Opera, fordi hun var sort – og Sylvia Olden Lee gik i sine

forældres fodspor. Hun blev en meget stor musiker og havde en fantastisk stemme; var fantastisk på klaveret, og fik meget hurtigt en særlig status. Da Franklin D. Roosevelt blev indsat som præsident, spillede hun ved indsættelsesceremonien i Det Hvide Hus – jeg tror, hun var 16 år på det tidspunkt. Det, der ikke lykkedes for hendes forældre, lykkedes for hende – hun blev ansat i Metropolitan Opera som akkompagnatør og stemmetræner og kom til at være en meget betydelig formende karakter for en stor del af musiklivet derefter i USA.

Samtidig med, at hun havde den position, var hun altid helt klar over, at hun havde en speciel rolle at spille ved at bryde denne negative tradition i USA med, at de sorte talenter ikke måtte komme frem pga. deres hudfarve. Så hun insisterede altid på, at hun var sort. Hun promoverede de sorte sangere – hun var én af nøglepersonerne i at sikre, at Marian Anderson ikke længere kunne holdes tilbage, men bl.a. spillede ved en meget stor koncert, hvor Elinor Roosevelt, Roosevelts enke, var meget vigtig i at få det arrangeret i Washington og sørge for, at man ligesom kunne bryde den her underliggende racisme, som stadigvæk florerede i USA.

Og netop med den historie kan det jo ikke overraske nogen, at da Sylvia gennem nogle venner kom i kontakt med Schiller Instituttet, så så hun netop i Schiller Instituttets arbejde – Lyndon LaRouches arbejde, Helga Zepp-LaRouches arbejde – en institution, der faktisk repræsenterede de samme idealer, som hun havde kæmpet for i hele sit liv. Og hun blev derfor, i lighed med andre, som Amilia Boynton-Robinson (1911-2015), en meget tæt samarbejdspartner med Schiller Instituttet, men specielt på det musikalske område; og faktisk også i Schiller Instituttets arbejde for at sænke kammertonen til C=256 og A=432. Det er derfor en meget stor glæde for alle musikere, at i dag (29. juni) officielt er udnævnt til at være 'Sylvia Olden Lee-dag' i New York City af borgmesteren, og at der vil være denne mindekoncert i aften i Carnegie Hall, som er det fineste af det fine; men i modsætning til, hvad det

plejer at være, at det er et sted, hvor alle de, der tjener minimum \$100.000 om måneden, kan få lov at gå til koncerter, så er det faktisk noget, andre også kan betale sig fra, og hvor en lang række af de folk, hvis liv blev dramatisk forandret ved kontakten med Sylvia Olden Lee, vil være med på scenen. Schiller Instituttets kor i New York har netop i den anledning arbejdet meget hårdt – det er vokset meget substantielt til ca. 120 personer i de sidste måneder – og vil være der sammen med et andet kort, så det bliver et kor på 240 personer, der også vil synge Negro Spirituals.«

Hør hele Toms fremlæggelse på ovenstående videolink.

Rusland advarer om, at beskyldninger imod Syrien er en invitation til terrorister til at lancere et kemisk angreb

28. juni, 2017 – Ruslands Udenrigsministerium udstedte i dag en ny erklæring, der sagde, at det anser Det Hvide Hus' beskyldninger om et syrisk angreb med kemiske våben for at være en »invitation« til terrorister til at lancere en provokation ved at bruge kemiske våben og tilføjer, at enhver amerikansk militæraktion mod Syrien ville udgøre en krænkelse af FN's charter.

»Vi anser disse nye insinuationer om spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben – i den værste tradition fra NATO's intervention i Irak i 2003 – for at være intet mindre end en

invitation til terrorister, ekstremister og den bevæbnede opposition i Syrien til at fabrikere endnu en masseprovokation ved at tage kemiske våben i brug«, lyder erklæringen. »Efter [provokationen] ville så den 'uundgåelige straf' over Bashar al-Assad følge, som det forudses af Washington.«

Udenrigsminister Sergei Lavrov kom med yderligere forklaringer under en pressekonference i Krasnodar, iflg. en rapport fra TASS:

»Jeg forventer«, sagde han, »at USA denne gang vil tage i betragtning, behovet for faktisk at sikre ikke-spredning af kemiske våben og vil afholde sig fra at spekulere i nogle efterretningsdata, der er så hemmelige, at ingen må se dem, med det formål at skabe påskud for nye angreb på de syriske regeringsstyrker, der bekæmper terrorister.« Lavrov understregede, at enhver amerikansk provokation mod de Syriske Bevæbnede Styrker vil blive mødt med »en værdig og proportionel reaktion« fra Ruslands side.

Lavrov rapporterede, at han, forud for Det Hvide Hus erklæring af 26. juni, der kom med anklager om, at Syrien var i færd med at planlægge et kemisk angreb, modtog et telefonopkald fra USA's udenrigsminister Rex Tillerson, der, »for at undgå misforståelser«, informerede ham om, at erklæringen var under udarbejdelse. Lavrov tilføjede, at Rusland forventer, at USA og de europæiske lande arbejder for at deeskalere situationen i Syrien snarere end at foretage handlinger, der truer Syriens territoriale integritet.

Ligeledes i respons til beskyldningerne fra Det hvide Hus, kaldte den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov dem for »komplet vrøvl ... disse antagelser bygger ikke på noget som helst; der er ingen, der fremlægger nogen som helst kendsgerninger«, rapporterer RT. De har kun til formål at forhindre bestræbelser, der udføres i Astana og Genève for at løse den syriske krise, sagde han. Talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, skrev i dag på sin

Facebookside, at Washingtons nægtelse af at stole på Damaskus' forsikringer om, at der ikke finder nogen forberedelser sted til et kemisk angreb, giver anledning til bekymring.

»Vi ved fra fortiden, at [George W.] Bush-regimet allerede har brugt falske informationer om masseødelæggelsesvåben i Irak ... for at udføre en militær aggression imod dette land. Vi er alvorligt bekymret over dette«, skrev hun, iflg. TASS.

Foto: Ruslands udenrigsminister, Sergei Lavrov: »Efter [provokationen] ville så den 'uundgåelige straf' over Bashar al-Assad følge, som det forudses af Washington.«

Imperiets kanoner kørt i stilling for at standse Trumps planlagte venskab med Rusland

Leder fra LaRouche PAC, 27. juni, 2017 – I juli 2016 sagde kandidat Donald Trump i en pressekonference, at »jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg hellere vil, end at Rusland er venlig, i modsætning til, hvordan de nu er, så vi kan gå ud og slå ISIS ud sammen med andre folk«. Næste dag spurgte han sine støtter ved et kampagnemøde: »Ville det ikke være storartet, hvis vi kom godt ud af det med Rusland?« Han fik entusiastisk støtte. I hele landet væmmedes især arbejdere, der led under de hjemlige, økonomiske vanskeligheder, ligeledes ved Nobels Fredsprisvinder Barack Obamas evindelige krige, der ødelagde nationer og dræbte hundreder af tusinder i processen, i nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, og som i realiteten voldsomt konfronterede terroristiske oprørere i

deres egne nationer. Deres forbrydelse: At de var venner med Rusland og nægtede at være Imperiets undersåtter; Imperiet, der er centreret omkring City of London og Wall Street.

Den 7. juni er der en forsøgsvis plan om, at præsident Trump skal mødes med den russiske præsident Putin for første gang. Der er en mulighed for, at han vil etablere en stærk arbejdsrelation med lederen af den anden atomsupermagt. Blot én uge tidligere havde han til den ledende, kinesiske statsmand for udenrigspolitik, Yang Jiechi, sagt, at han var rede til at bringe USA ind i den Nye Silkevej, gennem en stærk arbejdsrelation med præsident Xi Jinping. Mandag i denne uge etablerede han en stærk arbejdsrelation med den indiske premierminister, Narendra Modi.

Det er dette, der slår de håbefulde guder af det døende, vestlige imperium med rædsel.

Den 10. oktober, 2009, sagde Lyndon LaRouche i en tale til det Offentlige Verdensforum for Dialog mellem Civilisationer, på den græske ø Rhodos:

»Hvis Rusland, USA, Kina og Indien, som en gruppe af lande, aftaler at indlede og gennemføre en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser, med langfristede aftaler, af samme type, som Franklin Roosevelt havde udtalt før sin død i 1944, under hovednationer, kunne Roosevelts plan alle disse år senere have været virkeliggjort; og vi kunne gøre dette i dag.«

Tiden er nu kommet til at gøre dette. De »Fire Magter« er næsten på linje på en måde, der endelig, én gang for alle, kunne skaffe menneskeracen af med den Imperiets forbandelse, krigens svøbe og fattigdommens elendighed.

Krigsherrerne vil ikke sky noget middel for at forhindre ødelæggelsen af deres Helvedesimperium. Krav om Trumps impeachment eller mord optræder nu i medierne, i en perverteret version af Shakespeares »Julius Cæsar« i New Yorks

Central Park, og ved rockkoncerter i Storbritannien. Forrædere internt i USA, og endda internt i Trumps egen kreds, skaber falske nyheder for at trække Trump ind i krig i Syrien, der hastigt ville føre til krig med Rusland – atomkrig.

Men det bliver i stigende grad klart, at den amerikanske befolkning, og endda mange, der ikke støttede valget af Trump, væmmes ved og er dødtrætte af den hysteriske russofobi og dæmoniseringen af Trump og Putin og giver udtryk for denne væmmelse i de nylige valg, i de sociale medier og, hvad der er meget vigtigt, i voksende støtte til LaRouche-bevægelsen i hele landet.

Den 7. juli vil landbrugseksperter fra Kina, USA og andre samles på en konference, der er ko-sponsoreret af LaRouches Schiller Institut. De kinesiske eksperter har i flere tilfælde været centrum for den udvikling, der løftede 600 millioner kinesere ud af fattigdom, og som er forpligtende engageret til at arbejde sammen med USA og andre for at lindre global fattigdom. Dette er virkelig muligt under forudsætning af, at USA og Europa vender det sammenbrud af de vestlige økonomier under det brutale monetaristiske system, der har ødelagt ideen om fremskridt i vore nationer. En genindførelse af vore forfædres politikker i Hamiltons tradition sådan, som det forklares i LaRouches Fire Love, kan og må blive fundamentet for globalt samarbejde inden for det nye paradigme.

Alt andet end dette er, i dette historiske mulighedernes øjeblik, sindssygt og utåleligt. I Percys Shellys digt fra 1821, »Forsvar for poesien«, beskrives historiske perioder med intens kamp, som den nuværende, således:

»I sådanne perioder er der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage dybtgående og passionerede begreber om menneske og natur. De personer, i hvem denne evne bor, kan meget ofte, med hensyn til mange dele af deres natur, synes at have liden overensstemmelse med denne godhedens ånd, for hvilken de er tjenere. Men selv, mens de fornægter og

afsværger, er de dog tvunget til at tjene denne evne, der sidder på deres egen sjæls trone.»

Menneskeheden oplever et øjeblik med historisk faseskifte, på godt og ondt. Tiden er inde til poetisk handling.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin. [Trump photo flickr/Michael Vadon] [Putin photo en.kremlin.ru]

USA's FN-ambassadør Nikki Haley afslører sandheden: Løgnene om Syrien er rettet mod Rusland

27. uni, 2017 – Et tweet fra USA's FN-ambassadør Nikki Haley her til morgen afslørede den faktiske hensigt med de falske efterretninger, som faldbydes til præsident Trump, om, at Syrien er i færd med at forberede »endnu« et angreb med kemiske våben – nemlig, at det drejer sig om at standse Trumps samarbejde med Rusland. Hendes tweet lyder:

»Alle yderligere angreb, der udføres mod den syriske befolkning, vil Assad blive beskyldt for; men også Rusland & Iran, der støtter ham i at dræbe sin egen befolkning.»

Foto: FN-ambassadør Nikki Haley fremfører i FN, april måned, at Syrien angiveligt skulle have udført et kemisk angreb mod sin befolkning; hun holder fotos af angivelige beviser frem.

Enorme cyberangreb rammer russiske og ukrainske industrier og banker

27. juni, 2017 – TASS rapporterer i dag, at Rosneft, Bashneft (et andet olieselskab) samt flere andre selskaber blev angrebet af Petya-virussen i Rusland. Petya-virussen blokerer computere og kræver løsepenge på \$300 i bitcoins.

En computervirus angreb ligeledes websider og computersystemer i flere ukrainske selskaber, banker, statskontorer og andre institutioner. Ukraines Nationalbank, det nationale energiselskab Ukrenergo og flere andre energiforsyningselskaber blev ramt. Ligeledes blev Antonov-flybyggeren, Kievs metro, Borispol internationale lufthavn og flere medietjenester ramt. Der har ingen adgang været til den ukrainske regerings webside eller Energi- og Kulministeriets webside.

Der er endnu ingen, der har påtaget sig ansvaret, og ingen har endnu fået skylden.

Forestående begivenheder er afgørende

for at besejre Russia-gate- kuppet imod præsident Trump

Leder fra LaRouche PAC, 26. juni, 2017 – Ud fra rapporter fra det Demokratiske Parti at dømme, er »charmen« ved det britiske spil med at fjerne amerikanske præsidenter, der promoverer det Amerikanske Økonomiske System snarere end imperiets verdensorden, ved at falme. At spille »Russia-gate« mod præsident Donald Trump – McCarthy-isme for æsler – finder ingen støtte hos Demokraternes arbejdervælgere. Og, det udgør en dødbringende trussel, inklusive truslen om verdenskrig, mod USA.

Kina har, i fuldt samarbejde med Rusland, sat Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i højeste gear og i realiteten lanceret en ny, økonomisk orden for »win-win«-vækst og udvikling. Skulle USA tilslutte sig Bælte & Vej, ville det ikke kunne standses, og ville også »Gøre Amerika stort igen«.

Præsidenten er blevet udsat for forsøg på afsættelse og endda potentielt mord, fordi han er for netop dette samarbejde og gentagent har udtalt dette.

For at standse dette farlige kupforsøg, bør fokus for indsats ligge på to rækker af møder, der finder sted 10 dage fra i dag, og som vil være med til at afgøre denne nye orden for samarbejde mellem nationer inden for økonomi, videnskab og rumfart.

Alle rapporter går ud på, at præsident Trump ser frem til at holde et fuldt, bilateralt møde – og ikke blot et 'møde på sidelinjen', men et reelt topmøde – med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli – og ligeledes holde et tilsvarende møde dér med

Kinas præsident Xi Jinping. Medier som *Independent* og *Daily Telegraph* er ganske oprørte over disse rapporter (der oprindeligt kommer fra Associated Press) og frygter, at Trump og Putin kunne træffe beslutninger angående samarbejde, som Trump og Xi gjorde på Mar-a-Lago.

Schiller Instituttet og China Energy Fund Committee og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur afholder samme dag en stor, »Mad for Fred«-konference i New York, med en fremadrettet tanke på Bælte & Vej Initiativet; denne konference vil have fokus på fremskridt inden for fødevareproduktion. Det bliver et betydningsfuldt samarbejde for at bringe Amerika ind i den Nye Silkevej, genoplive Amerikas egen økonomi, teknologi og eget landbrug; landbrugseksperter fra begge lande vil optræde på denne konference.

Disse begivenheders afgørende betydning er, at præsident Trump ikke kan besejre det britiskansporede fremstød for at tvinge ham ud af embedet alene. Det er op til det amerikanske folk at tilbagevise og besejre »Russia-gate«, standse kupforsøget og støtte præsidenten i hans samarbejde med Rusland og Kina for fred og økonomisk udvikling i USA, og i verden.

En succesrig Schiller Institut-konference er lige så afgørende, som præsident Trumps forventede topmøder. Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, for mere end 30 år siden, ophavsmændene til konceptet med den »Eurasiske Landbro«, der nu, gennem Kinas Bælte & Vej Initiativ, er i færd med at blive til »Verdenslandbroen«. Dette omfatter en genopbygning af en ny, økonomisk infrastruktur for USA; men for at gøre dette, er Lyndon LaRouches »**Fire Love til at redde nationen**« afgørende. Disse love omfatter en genindførelse af Glass/Steagall-loven, en ny nationalbank og statslig kreditinstitution i Hamiltons tradition og en genoplivelse af at lægge vægt på rumforskning og den fremskudte grænse for fusionskraft.

Dette er det Amerikanske Økonomiske System, og det er vejen til menneskehedens fælles mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 21. juni, 2017. (Whitehouse photo)

Lavrovs budskab til Tillerson: Ønsker USA at forbedre relationer med Rusland eller ej?

23. juni, 2017 – Det Russiske Udenrigsministeriums resumé af udenrigsminister Sergei Lavrovs telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson den 22. juni, på foranledning af Tillerson, gør det klart, at den russiske regering satte grænser, efter kombinationen af gennemførelsen af Steven Mnuchins Finansministeriums yderligere sanktioner imod russiske personer og selskaber den 20. juni, og USA's nedskydning af et syrisk kampfly i Syrien to dage tidligere.

Lavrovs diskussion med Tillerson fulgte efter Ruslands annullering af et møde i Skt. Petersborg mellem den amerikanske viceudenrigsminister for politiske anliggender, Thomas Shannon, og den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov, der var planlagt til den 23. juni.

Udenrigsministeriets erklæring taler for sig selv:

»Under drøftelser af udsigterne for bilateral dialog beskrev

hr. Lavrov forsøgene på at udøve pres mod Rusland med sanktioner, som Washington atter gjorde den 20. juni, som en vrangforestilling. Sådanne handlinger udgør en alvorlig risiko for hele spektret af russisk-amerikanske relationer, der allerede er i en vanskelig periode.

Under disse omstændigheder, og for at vurdere situationen, følte den russiske side sig nødsaget til at suspendere mødet, planlagt til den 23. juni, og hvor viceudenrigsministre skulle have drøftet de problemer, der er akkumuleret i de russisk-amerikanske relationer. Hr. Lavrov understregede, at Moskva afventede en respons på sine forslag til Washington, om at normalisere de bilaterale relationer.

Under diskussionen af internationale spørgsmål genbekræftede hr. Lavrov Moskvas vurdering af handlingerne, der udførtes af den amerikanskledede koalition, og som krænkede den Syriske Arabiske Republiks suverænitet og gjorde det vanskeligere at undertrykke terrorisme og forhindrede afgørelsen af den syriske krise. Moskva opfordrer Washington til strengt at overholde de tidligere aftaler om forskellige aspekter af processen med en afgørelse for Syrien.«

Foto: Sergei Lavrov (venstre) og Rex Tillerson under sidstnævntes besøg i Moskva i april, 2017.

Vil Trump, Xi Jinping og Putin sammen forandre verden ved G20-topmødet i

Hamburg den 7.-8. juli?

RADIO SCHILLER, 26. JUNI, 2017

v/ Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vil-trump-xi-jinping-og-putin-sammen-forandre-verden-ved-g20-topmodet-i-hamburg-den-7-8-juli

'Arg fattigdom kan absolut besejres'

Leder fra LaRouche PAC, 25. juni, 2017 – På nogle få årtier har Kina udført nogle økonomiske bedrifter, der har efterladt verden i en tilstand af lykkelig forbløffelse: de har bragt 700 millioner kinesere ud af fattigdom; hævet den forventede, gennemsnitlige levealder fra 35 år til 76 år i dag; lanceret videnskabeligt arbejde i verdensklasse omkring udforskning af rummet og udvikling af nuklear fusionskraft.

Men Kina hviler ikke på sine laurbær. Præsident Xi Jinpings regering planlægger at fjerne fattigdom i Kina – og der findes stadig 40 millioner mennesker i denne kategori – frem til år 2020. For nylig mødtes Xi med ledere af Kommunistpartiet i Kinas nordlige Shanxi-provins, hvor han sagde til dem:

»Så længe, vi gør os umage, tænker korrekt, træffer effektive forholdsregler og arbejder fornuftigt og nede på jorden, så kan arg fattigdom absolut besejres.«

Kina begrænser heller ikke sin ambitiøse plan til Kina alene. Udenrigsminister Wang Yi deltog den 21.-22. juni i en todages konference med den Afrikanske Union i Addis Abeba, hvor han erklærede, at »tæt ved 400 millioner mennesker i Afrika lever under fattigdomsgrænsen, og flere end 40 millioner kinesere har behov for at blive løftet ud af fattigdom. Kina og Afrika må gå sammen i kampen mod fattigdom og om at opnå fælles udvikling. Dette er vores ansvar over for de kommende generationer, det kinesiske og afrikanske folks fælles mål og en iboende del af menneskeligt fremskridt.«

Wang Yi rejste fra Etiopien til Libanon, hvor han understregede, at »Kina er fortalere for flere handlinger til at bremse en forværring af flygtningekrisen i Mellemøsten og finde en løsning så snart som muligt«, og tilføjede, at Kina er villig til at forstærke samarbejdet inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet.

Som Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, i de seneste uger gentagende har understreget, så var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted i sidste måned, 14.-15. maj, i Beijing, – og hvor hun selv var en fremtrædende deltager – et vendepunkt i moderne historie i retning af at gøre denne plan til en global realitet. Med den forgangne uges vigtige indikationer på USA's voksende involvering i Bælte & Vej-projektet, står vi nu på tærsklen til denne globale forandring.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, har været frontkæmpere for mange af disse udviklinger, længe før de indtraf. Det var Lyndon LaRouche, der først erklærede, at USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet var *nøglen* til den strategiske krise, og til dette formål skabte han det programmatisk grundlag med sine *Fire Love*. Og det var Helga Zepp-LaRouche, der, i en tale i Chongqing i 2015, først opfordrede Kina til at være med til at løse krisen med krige og emigration i Mellemøsten og Afrika,

ved at bringe Bælte & Vej, eller den Nye Silkevej, ind i dette område. Det er Schiller Instituttet, der har været pionerer inden for udbredelsen af klassisk musik og kultur som grundlaget for en dialog mellem civilisationer, med det formål at begrave britisk geopolitik, én gang for alle.

Vi står nu mindre end to uger fra begyndelsen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, hvor historiske topmøder mellem og blandt Donald Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin, Shinzo Abe, samt andre, vil finde sted. Men, uanset resultatet af disse møder, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag, er hele planeten nu i bevægelse under Bælte & Vej Initiativets overvældende dynamik. Et succesrigt resultat af dette initiativ er, som det har været tilfældet fra dets begyndelse, afhængigt af det enestående, strategiske og politikskabende, begrebsmæssige input, som LaRouche-bevægelsen leverer. Og det er denne bevægelses særlige ansvar, erklærede Helga Zepp-LaRouche, at bruge sin organiseringsindsats til at introducere skønhed i den politiske debat.

Som Lyndon LaRouche har haft for vane at sige i årtier, så er tiden nu inde til at have det sjovt.

Foto: Præsident Xi Jinping mødes med repræsentanter, der deltager i Kinas Unge Pionerers 7. Nationale Kongres, i Folkets Store Hal i Beijing, 1. juni, 2015. (Photo Xinhua/Ma Zhancheng)

Ruslandsekspert Rahr siger, Putin og Trump

vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig

med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

»Gør amerikansk-kinesisk samarbejde om den Nye Silkevej til hjertet af menneskehedens fælles skæbne« Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, indspillede denne videotale den 16. juni til en Schiller Institut-konference i Detroit, USA, den 17. juni, 2017.

Vi befinder os stadigvæk i den menneskelige races udviklings barndom. Jeg mener, vi er meget heldige at leve og kunne forme fremtiden på dette tidspunkt; men jeg mener, at det mest afgørende aspekt for, at hele dette perspektiv skal lykkes, er: Få det amerikansk-kinesiske samarbejde om de Nye Silkevej til at fungere i den umiddelbart forestående periode.

Hvad alle lader som om, de ikke bemærker

Leder fra LaRouche PAC, 22. juni, 2017 – Der er en udbredt forventning om, at præsidenterne Trump og Putin vil mødes personligt for første gang, blot to uger og én dag fra i dag, på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli. Dette møde har potentiale til at blive en begivenhed, der forandrer verden. Den russiske senator Alexander Pushkov sagde den 20. juni, at dette møde, hvis det finder sted, vil blive højdepunktet af G20. »Meget vil afhænge af dette møde«, sagde han, og »det er grunden til, at det alle vegne imødeses med så store forventninger – fra Tallin til Lissabon, fra Beijing til Kairo«. Jo, det er afgørende vigtigt – og alligevel taler ingen om det! Det »skjuler sig for alle at se«, et begreb, som Lyndon LaRouche ofte har nævnt, fra Edgar Allan Poes historie 'The Purloined Letter' (Det stjalne brev).

Vore modstandere i den britiske imperiefraktion siger absolut ingenting om dette snarlige Trump-Putin-topmøde, fordi de er forfærdelig bange for, hvad der kunne ske dér. For hvorfor skulle de neokonservative og neoliberale ellers i så mange måneder have løjet, så det driver, om, at præsident Trump og hans medarbejdere på en eller anden måde skulle være russiske agenter? Nu er dette forventede topmøde, der hastigt nærmer sig, så vigtigt, at de nægter så meget som bare at nævne det!

I stedet har de åbenlyst gjort ting, i forsøg på at få Trump-Putin-mødet aflyst – eller, hvis de ikke kan få det aflyst, da at forsøge at sikre, at det bliver ødelagt, og at det blive fuldstændig fjendtligt, så der ikke kan udvikle sig nogen positiv, personlig relation.

Det er baggrunden for, at et sindssygt lovforslag om russiske sanktioner blev banket igennem Senatet gennem et skævt 98-2 flertal for blot en uge siden i dag – og dernæst fejlagtigt benævnt som »Trump-sanktioner« af de løgagtige, britisk-kørte medier – til trods for, at Trump-administrationen er modstander af loven og forsøger at standse den, før den vedtages som lov. Det er også grunden til, at amerikanske styrker nedskød et syrisk jetfly den 18. juni, hvilket tvang russerne til atter at afslutte den hotline, gennem hvilken amerikanske og russiske styrker havde 'dekonfliktet' – altså reduceret risikoen for sammenstød mellem fly og luftskyts i et område ved at koordinere deres bevægelser – deres operationer i Syrien. Det var af denne grund, at Steve Mnuchins Finansministerium den 20. juni gennemtvang sanktioner mod 38 russiske og ukrainske firmaer og individer og herved tvang Rusland til at aflyse et planlagt møde mellem viceudenrigsminister Ryabkov og USA's understatssekretær i Udenrigsministeriet, Shannon. Og hvis F-16 fly var det, der cirkulerede rundt om den russiske forsvarsminister Shoigus fly, blot i går?[1] Og hvilke, endnu værre forræderiske handlinger vil disse folk begå i morgen, i deres hysteri over udsigten til bedre relationer mellem USA og Rusland?

Disse dystre kræfter har nægtet at anerkende det amerikanske folks forfatningsmæssige valgbeslutning fra dag ét, og de nægter stadigvæk. De af os, der støtter præsidenten og Forfatningen, må træde frem for at knuse de forræderiske kræfter, og for at støtte præsidenten i at opnå sine mål gennem at slutte USA til Rusland og Kina i den Nye Silkevej og genskabe amerikansk infrastruktur gennem massiv statskredit, og i partnerskab med Kina, gennem Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra juni 2014. Og, i morgen kunne være for sent.

En yderligere indikation på de britisk-elskende lags hysteri ved udsigten til et samarbejde mellem Putin og Trump kan findes i den tyske finansminister Schäubles bemærkninger den 20. juni (da han modtog Henry Kissinger-prisen):

»Jeg tvivler på, at USA virkelig tror på, at verden ville være lige så god, hvis Kina eller Rusland udfyldte svælgene, efterladt af USA, og hvis Kina og Rusland simpelt hen fik frie hænder til at dominere de indflydelsessfærer, de har defineret for sig selv. Det ville være afslutningen af vores liberale verdensorden.«

Han lyver, og han ved, at han lyver – men kan I ikke føle hysteriet bag hans løgne?

Foto: Vladimir Putin holdt et møde med regeringsmedlemmer om forholdsregler til beskyttelse af rettigheder hos folk, der er involveret i byggeprojekter med delt egenkapital, og om at definere den juridiske status for folk, der er selvstændige erhvervsdrivende. 22. juni, 2017. (foto en.kremlin.ru)

[1] Et NATO F-16-fly forsøgte at komme tæt på den russiske forsvarsminister Sergei Shoigus fly over neutrale, baltiske vande nær Kaliningrad i dag, men blev jaget væk af et russisk Su-27-kampfly, rapporterer Sputnik Internationale i dag (21. juni).

Shoigu var en route til den vestligste, russiske by, Kaliningrad, da F-16-flyet forsøgte at nærme sig. Ruslands Sukhoi Su-27 kampfly, et af de fly, der eskorterede Shoigus fly, viste dernæst sine våben, hvilket fik F-16-flyet til at trække sig.

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler

Arktis

– Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbart på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitet er relevante for resurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af resurserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og

Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets mineralressurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA, Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017.

Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Gør New York til et vendepunkt i historien

Leder fra LaRouche PAC, 20. juni, 2017 – De hastigt voksende spændinger mellem USA og Rusland over de seneste dages udviklinger i Syrien, har bragt hele planeten ind i en meget farlig og skrøbelig situation. Vi er nu tættere på udbruddet af en global atomkrig, end vi har været på noget tidspunkt, siden Barack Obama og hans klon, Hillary Clinton, blev drevet ud af Det Hvide Hus.

Uanset nogle nyttige skridt, væk fra randen af krig, i løbet af de seneste 24 timer – inklusive meddelelsen fra det amerikanske militær om, at det »tager forsigtighedsforholdsregler for omplacering af fly over Syrien«, i lyset af den russiske advarsel om, at deres mest avancerede radarsystemer ville »være indstillet til at spore sig ind på« ethvert, og alle, fly over syrisk luftrum vest for Eufrat; samt Australiens beslutning om helt at suspendere deres deltagelse i koalitionsflyvninger i området – så kan situationen udløses af det mindste pres. Der er gentagne erklæringer, der kommer fra diverse dele af Trump-administrationen og Kongressen, om, at amerikanernes nedskydning af det syriske fly (over syrernes eget, nationale territorium!) var berettiget; at »vi vil ikke tøve med at forsvare os eller vore partnere, hvis vi trues«, ligeledes i fremtiden; og at Syrien i realiteten skal deles.

Ingen af disse politikker er Donald Trumps – ikke som kandidat, og ikke som præsident. De er politikker, der kommer

fra de selv samme kræfter, der arbejder på at vælte hans præsidentskab, eller simpelt hen myrde ham. De repræsenterer lag inden for efterretningsetablisementet, militæret, medierne og Wall Streets finansinteresser – der alle køres fra toppen af Det britiske Imperium – der har lanceret disse operationer for at forhindre Trump i at handle på sin erklærede dagsorden. Velinformerede kilder har rapporteret, at Trump belejres og distraheres af de endeløse, grundløse, juridiske trusler, der samles omkring ham – hvilket præcist er deres hensigt.

Vi må optrappe vores mobilisering for at vække den amerikanske befolkning til denne fare, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i dag, og standse det igangværende kup imod Trump. Med folkelig opbakning til de presserende nødvendige forandringer, som vi må organisere, kan Trump befries til at handle for at skabe en helt ny ramme for økonomiske og politiske relationer, med Kina og Rusland i særdeleshed.

Men en stykkevis fremgangsmåde vil ikke virke, erklærede Zepp-LaRouche. En total erstatning af det bankerotte, transatlantiske finanssystem kræves, med en ny, der er bygget op fra bunden, langs linjen af den politik, som Lyndon LaRouche har specificeret i sine Fire Love: en global Glass/Steagall-bankreform og skabelsen af et kreditsystem i Hamiltons tradition for at skabe højteknologiske infrastrukturprojekter og relaterede udviklingsprojekter. Det er præcist, hvad Kina har lanceret med sit epokeskabende Bælte & Vej Initiativ, og som USA nu må tilslutte sig.

Der er intet tydeligere eksempel på dette end situationen omkring New York City og byens smuldrende infrastruktur. Ethvert stykkevis »fiks« af ét problem vil kun gøre situationen værre andetsteds. Hele New York-områdets infrastrukturnet, især transport, må totalt udskiftes, fra bunden og op.

Lad os tage denne krise og vende den til en mulighed,

fremførte Zepp-LaRouche. Problemet er så alvorligt, at det ikke kan løses på kort tid. Men hvis man har en plan, vil folk få en fornemmelse af, at en løsning er i sigte, og de vil være optimistiske og vil deltage i problemets løsning. Hvis der kun er kaos, så vil vi stå med et oprør – nationalt, så vel som i New York City.

Så lad os gøre New York til et vendepunkt i historien!

Foto: 29. maj, 2013, blev et tog på vej mod syd afsporet, lige uden for 125. station i New York.

Planen for at dele Syrien

20. juni, 2017 – Der er planer, der kommer fra visse elementer i USA's efterretnings- og militærsamfund, om at skabe en *de facto* deling af Syrien. Dette er de samme kredse, der er ude på at sabotere præsident Trumps erklærede hensigt om ikke at blive involveret i flere krige for regimeskifte generelt, og heller ikke i Syriens indre anliggender i særdeleshed.

Tidligere officer i Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), pensionerede oberst Pat Lang, rapporterer i et blogindlæg den 19. juni, at den amerikanske koalitionsaktivitet er så aggressiv i Raqqa/Tabqa-området i det nordlige Syrien og i den sydlige del omkring Al Tanf-grænseovergangen (tæt ved Syriens grænse til Irak og Jordan), »at det synes klart, at USA har til hensigt at dele Syrien på en *de facto*-basis, hvor den østlige del vil blive brugt som en base for en post-IS-kampagne imod den syriske regering.«

Etableringen af en amerikansk militærbase i Al Tanf, uden den syriske regerings godkendelse, fremkaldte kritik fra senator fra Virginia Richard Black, der til en interviewer fra Sputnik

sagde: »Der kan ikke være en mere indlysende krænkelse af folkeretten end rent faktisk at rykke ind og oprette en militærbase i et suverænt land, der aldrig har udført offensive handlinger imod vort land.«

I Rusland ses den nylige deployering af to HIMARS (High Mobility Artillery Rocket System) raketaffyringssystemer til Al Tanf af nogle kvalificerede iagttagere som et tegn på disse amerikanske planer for en deling. Raqqa ligger lige uden for HIMARS' rækkevidde fra Al Tanf: USA's hovedmål er derfor at forstærke en ensidigt udråbt »dekonfliktionszone« i området for at forhindre Iran i at sende forsyninger til den syriske hær, rapporterer *Russia Beyond the Headlines*.

»Med deployeringen af HIMARS sender USA et klart signal til Moskva og Damaskus, at det ikke vil give [tillade? -red.] den syrisk-irakisk-jordanske grænse under pro-regeringsstyrkers og iranske styrkers kontrol«, erklærede Alexey Klebnikov, Mellempøsteneksperter ved det Russiske Råd for Internationale Anliggender.

Bemærkninger, der faldt tidligere på ugen ved National Press Club i Washington, D.C., fra formanden for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, lod også en dør stå åben for dem, der fører kampagne for en deling. Samtidig med, at den amerikanskledede koalition støtter lokale bestræbelser på at indtage Raqqa, sagde Dunford, så er en anden indsats, under ledelse af USA's Udenrigsministerium, i færd med at etablere en organisation til regeringsførelse, der vil tage over, når Raqqa først er indtaget. »Dette regeringsorgan vil til maksimal fordel bruge arabiske ledere, der er fra Raqqa, og vil også arbejde på at etablere en sikkerhedsstyrke, sammensat af lokalt personel, for at stabilisere bestræbelser, der vil følge efter Rakkas indtagelse«, tilføjede Dunford.

Forrædere står bag både økonomiske og militære operationer for at stoppe Trumps bestræbelser på at opbygge relationer med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. juni, 2017 – I løbet af den seneste uge har korrupte senatorer banket nye sanktioner igennem mod Rusland (og Iran), der i realiteten var rettet imod at fjerne præsident Trumps forrettighed til at afslutte de ulovlige sanktioner, der blev gennemtvunget af Barack Obama gennem en eksekutiv ordre, baseret på løgne mht. russisk indblanding i de amerikanske valg. Søndag nedskød dernæst amerikanske styrker, der (ulovligt) er deployeret i Syrien, et syrisk kampbombefly, der var engageret i et angreb på ISIS, hvilket fremprovokerede en barsk respons fra Rusland, der gik ud på, at alle yderligere sådanne ulovlige, udenlandske angreb på den suveræne stat Syriens styrker ville løbe risikoen for russiske forsvarsoperationer.

Hvem gav ordre til dette angreb? Det Russiske Forsvarsministerium har erklæret, at aftalen med USA mht. dekonfliktion i militære operationer, er suspenderet, og de har krævet, at »USA's Kommando gennemfører en omhyggelig efterforskning og rapporterer om sine resultater og de trufne forholdsregler«.

Sådanne handlinger, der udgør en krigstrussel mellem verdens to, førende atommagter, er sindssyge, rent militært. Man erindre sig, at det amerikanske missilangreb på den syriske luftbase i april var baseret på de falske efterretningsrapporter om, at den syriske regering havde brugt kemiske våben, uden noget militært eller strategisk formål, mod sine egne borgere.

Den farvede revolution, der nu udspilles imod præsident Trump, og som involverer falsk britisk efterretning, der kanaliseres via britiske aktiver i de amerikanske efterretningstjenester, Kongressen, massemedierne og elementer i det amerikanske militær, må standses. I modsat fald vil verden blive kastet tilbage til det økonomiske kaos og den strategiske katastrofe, der blev orkestreret under præsidenterne Bush og Obama.

I UK er Imperiets magt udsat for en alvorlig prøve i sin hjembase, og amerikanere gør klogt i at følge det nøje. Tory-premierminister Theresa May og de faktiske Tory'er i Tony Blairs »Nye Labour«-fraktion af Labour-partiet trues med at blive droppet i kølvandet på Mays chokerende tab af et flertal i de nylige valg, som dernæst efterfulgtes af den forfærdelige brand i et socialt højhus-boligbyggeri, der kan have kostet så mange som 100 uskyldige menneskeliv. Kilder i UK fortæller *EIR*, at May-regeringen lyver om dødstallet i håb om, at raseriet vil lægge sig, men også, fordi enhver hændelse med flere end 100 døde iflg. loven skal efterforskes som en kriminalsag. Den »gamle« Labour-kandidat, Jeremy Corbyn – hvis program omfatter en afslutning af krigsførelse for regimeskifte, en infrastrukturfond for at kickstarte økonomien, en afslutning af de russiske og iranske sanktioner, udvikling af atomkraft og deltagelse i den Nye Silkevej – ses i stigende grad som en sandsynlig vinder i ethvert nyt valg, alt imens Tory'ernes skrumpning i stigende grad indikerer, at de vil blive nødt til at udskrive et nyvalg.

Husk, at det var Tony Blair, der skabte det første »uærlige dossier«, der opfandt falske efterretninger om, at Irak havde

masseødelæggelsesvåben, og som lancerede Irakkrigen, spredningen af terrorisme og flygtningekatastrofen. Det aktuelle kupforsøg imod Trump blev lanceret af »uærlige dossier nr. 2«, som blev forfattet af MI6-agent Christopher Steele, der opfandt historier om Trump og Rusland, som skulle spredes via deres netværk i USA, en operation, der nu har nået niveauet for 'ansporing til mord'.

Hidtil har Putin-regeringen nægtet at lade sig provokere ind i en konfrontationspolitik med den nye administration i Washington, hverken som respons til sanktionerne eller til angrebene i Syrien. Udenrigsminister Lavrov refererede, efter nedskydningen af det syriske fly, til »deeskaleringszonerne« implementeret af Rusland, Iran og Tyrkiet i Syrien, som »en af mulighederne for i fællesskab at gå fremefter« og tilføjede: »Vi opfordrer alle til at undgå ensidige handlinger, respektere syrisk suverænitet og gå med i vores fælles arbejde, der er aftalt med regeringen for den Syriske Arabiske Republik.«

Det er USA's borgeres ansvar at erkende og identificere de kriminelle personer og institutioner, der forsøger at ødelægge regeringen og vor nations suverænitet. Kina har udsendt førende politiske ledere og industriledere til USA i denne uge, efter invitation fra Trump-administrationen, for at drøfte samarbejde om Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej – omkring byggeri af infrastruktur, investering i industri og landbrug og samarbejde med amerikansk industri om udviklingsnationer i Asien, Afrika og Sydamerika. Det er denne, USA's deltagelse i det nye paradigme for fremskridt og samarbejde for alle nationer og folkeslag, der nu er på plads under kinesisk og russiske lederskab, som det henfaldne Britiske Imperiums og dets Wall Street-aktivers dinosaurer er desperate for at ødelægge. Deres dødbringende kupforsøg må stoppes, og det amerikanske folk befriet til at bidrage til menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 9. juni, 2017. (Whitehouse

Photo)

Forslag om anti-russiske sanktioner i USA's Senat: Putin ubekymret; Merkel rasende

17. juni, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin bedyrede i et Tv-interview i dag, efter det amerikanske Senats fremsættelse forleden dag af sanktioner imod Rusland, at Rusland ikke vil lade sig puffe ind i et dødvande mht. dets relationer med Washington. »Det er vigtigt at bemærke, at, uanset, hvad der foregår – vist, sandsynligvis; lad os se, hvad det sluttelige resultat bliver. Men uanset, hvad og hvilke beslutninger, man tager udenlands, så vil dette ikke puffe os ind i et dødvande«, understregede Putin. »Vi må sandsynligvis korrigere noget og træffe yderligere forholdsregler, være ekstra opmærksom på nogle ting, men dette (stramningen af sanktioner) vil ikke føre til et dødvande eller et sammenbrud«, advarede han. »Jeg mener, dette er skadeligt«, sagde Putin. »Men det er endnu tidligt at tale om gengældesskridt (henimod en forstærkelse af sanktioner), men lad os se, hvad resultatet bliver.«

Den tyske kansler Angela Merkel er derimod rasende over lovforslaget. Merkels talsmand, Steffen Seibert, sagde, det er »besynderligt«, at sanktioner, rettet mod at straffe Rusland, også kunne føre til straffe over europæiske selskaber. »Dette må ikke ske«, sagde han. »Vi afviser generelt sanktioner, der har virkning på udenforstående områder, altså en virkning på

tredjelande.« Den tyske økonomiminister Brigitte Zypries sagde til Reuters, at Berlin ville blive nødt til at tænke på modforholdsregler, hvis lovforslaget bliver til lov. »Vi må overveje, hvad vi skal gøre imod det.«

Afsnit 257 af lovforslaget, der handler om USA's politik for ukrainsk energiforsyningssikkerhed, rammer, blandt andet, forsyningen af russisk gas til Europa, inklusive den foreslåede Nordstream 2-ledning, der efter planen skal løbe langs det Baltiske Hav fra Skt. Petersborg, Rusland, til Greifswald, Tyskland, for det meste langs samme rute som den aktuelt eksisterende Nordstream-ledning. Lovforslaget gør modstand mod Nordstream 2 til amerikanske politik pga. dens angivelige »skadelige virkning på den Europæiske Unions energiforsyningssikkerhed, udviklingen af gasmarkedet i Central- og Østeuropa og energireformer i Ukraine«. Det, som europæiske kritikere af lovforslaget virkelig falder over, er imidlertid den følgende klausul: »USA's regering bør prioritere eksporten af USA's energiresurser med det formål at skabe amerikanske jobs, hjælpe USA's allierede og partnere, og styrke USA's udenrigspolitik.«

Foto: Angela Merkel er rasende over de antirussiske lovforslag om sanktioner i USA's Senat.

Vladimir Putin siger, Arktis er af afgørende betydning for Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerge yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugtens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det Arktiske Havs østlige sokkel i Laptevhavet, Rusland.

Ruslands briefing til FN om genopbygning af Aleppo understreger behov for hjælp til genopbygning

15. juni, 2017 – Ruslands FN-mission i Genève sponsorerede en live-streamed briefing i går om »Aleppo: En by uden terror.

Nyt liv, nyt håb« (Aleppo: A City with out Terror. New Life, New Hope), hvor flere talere understregede betydningen og nødvendigheden af en genopbygning af den syriske by Aleppo, der blev befriet fra jihadisternes sidste december. Alexey Borodavkin, Ruslands ambassadør til FN i Genève, opfordrede det internationale samfund til at udstrække deres hjælp til de syriske myndigheder til genopbygning af Aleppo, og ikke hindre denne indsats med sanktioner. »Det er afgørende at hjælpe de syriske myndigheder i deres bestræbelser for at genoprette normalitet i byens liv og ikke forsøge at blande sig i dette arbejde ved anvendelse af ensidige, ulovlige og umenneskelige sanktioner og falske anklager«, sagde han. »Disse praksisser burde have været afsluttet for længe siden.«

»Vi opfordrer alle lande, internationale organisationer og ikke-statslige organisationer til at udgøre en fælles front i sagen om hjælp til Aleppo for at lade folk i denne, igennem mange år hårdt ramte by glemme deres vanskeligheder, som de har overlevet, så hurtigt som muligt og genoprette fred, ro og fremgang til landet Syrien«, sagde Borodavkin.

Hussein Diab, guvernør for provinsen Aleppo, tilsluttede sig Borodavkins opfordring og påpegede, at vestlige sanktioner forhindrer importen og produktionen af vital medicin i Syrien. »Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at gentage vores krav om at ophæve uretfærdige sanktioner, der først og fremmest er rettet mod det syriske folk, og som hindrede, og fortsat hindrer, genstart af lokal fremstilling, først og fremmest produktion af farmaceutiske og medicinske præparater. Sanktionerne forhindrer forsyningen til vort folk af nødvendig medicin og sundhedstjenester«, sagde Diab.

General Vladimir Savtjenko, chef for det Russiske Forsoningscenter, rapporterede bl.a., at genoprettelsen af elektricitet og vand til dele af byen har gjort det muligt for 70.000 mennesker, inklusive 40.000 børn, at vende tilbage til deres hjem. Han og andre talere beskrev det intense niveau af humanitære aktiviteter, som udføres i Aleppo af det russiske

militær, og som omfatter at yde lægehjælp og levering af 850 tons humanitære hjælpeforsyninger.

Foto: Aleppo, en af verdens ældste, uafbrudt beboede byer, var Syriens største by før krigen begyndte i 2011.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge toastemmig kanons, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte [Schiller Instituttets Nyhedsorientering](#), der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.«

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden

debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responserne fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride inter文nerede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet,

som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice),

men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi inter文nerede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.«

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen

tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– *Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.*

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at

gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller

landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>